

Předností projektu je jeho jednoduchost. Ta kromě provozní a investiční úspornosti přináší intuitivní a snadnou orientaci, přehlednost, jednoznačně a krátké komunikační vazby, což spolu s velkým prostorem odbavovací haly zakládá komfort cestujících.

Ten je důležitým aspektem vysokorychlostní železnice také proto, že VRT mají převzít velký díl kapacit dopravy letecké a automobilové. Referenci komfortu terminálu VRT tedy je letištní terminál.

Architektura veliké a komplikované stavby multimodálního terminálu se měřítkem a lapidárností vztahuje ke krajině, kterou nutně proměňuje, a přitom s ní vede dialog. Tvoří ji půdorysně analogické trojúhelníkovité „kry“ tvarující topografii terminálu i jeho originální formu. (Krajinné měřítko i charakter terminálu mu také umožní obstát v sousedství obří továrny Bosch.)

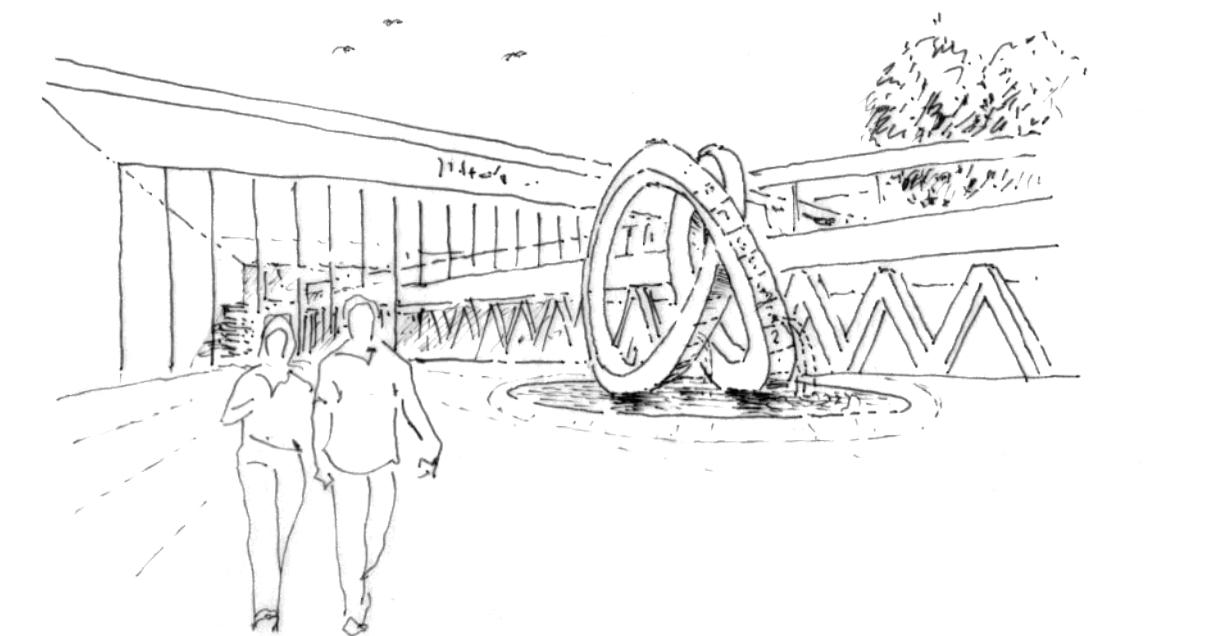
Monolitický železobeton, tedy materialita, která formu terminálu zhmotňuje, z něj činí jednotný a působivý celek. Spolu s proudnicovým tvarováním „ker“ tak jasně artikulují jeho vztah ke krajině a stejně tak přínaležitost k vysokorychlostní železnici, a zároveň cestujícím vytvářejí důstojné a příjemné prostředí.

Ohled, který návrh ve svém celku věnuje krajině, se totiž v blízkosti a detailu přesouvá k člověku. Ve vzdálenosti, kdy naše oko vnímá vnější i vnitřní povrchy odbavovací haly, zjistí, že jejich členění a struktura mají detail a lidské měřítko. Ty přinášejí dřevěná prkna jako horizontální šalování betonu stěn i jako podvěšený akustický strop haly.

Lesy jako symbol Vysociny vtiskují charakter jejímu hlavnímu dopravnímu terminálu, kde pro naše oči i hmat je dřevo vůdcím a vše procházejícím estetickým motivem.

Přírodní a krajinné motivy návrhu vytváří organický celek. Ale zároveň také organickou složku vysokorychlostní železniční dopravy, která v člověku i krajině vyrovnává její stránky technicistní.

Ohled ke krajině, člověku i budoucnosti přináší aplikace vyspělých principů zelenomodré infrastruktury a provozní i energetické udržitelnosti. Investiční úspornost vedla k náhradě estakády náspem a ke křížení dálnice místo (patrně) nejdelším evropským vysokorychlostním železničním mostem bez středové podpěry konvenčním třípolovým mostem běžného rozponu.

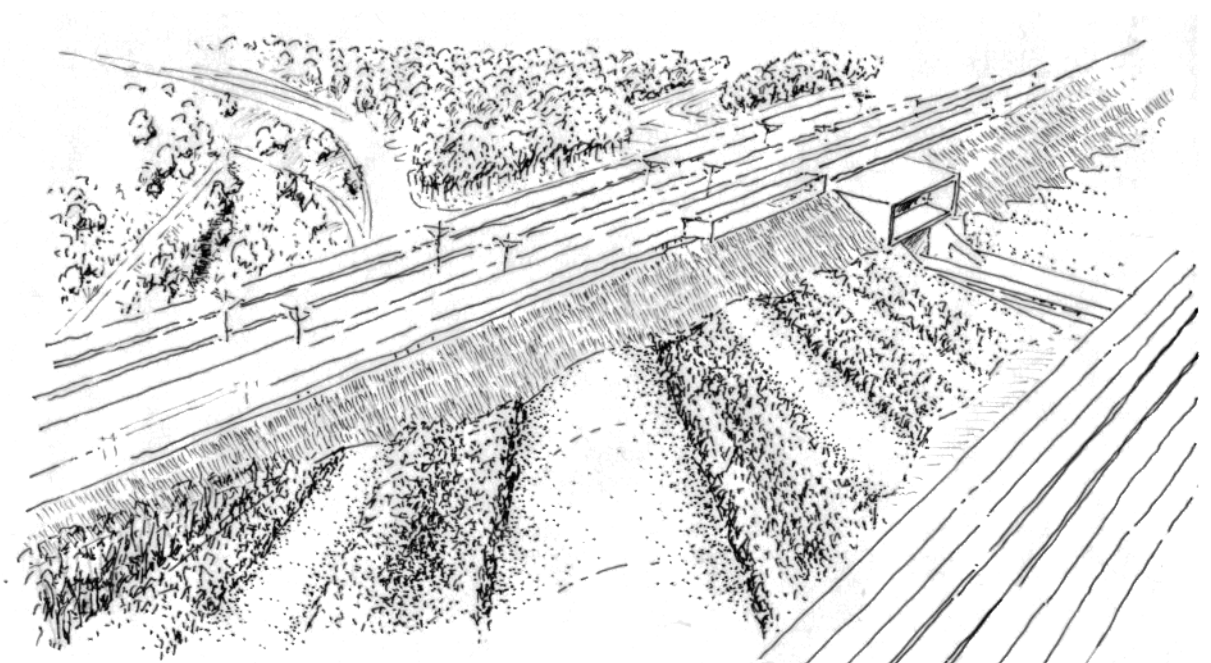
Motivem výtvarného umění čili dílem vytvářejícím esprít místa a současně jeho mikroklima před vstupem do terminálu je klepsýdra - kašna s vodními hodinami. Systém skulpturně pojatých spojených nádob naplněných vodou se postupně vyprazdňuje kalibrovanými otvory označenými číslicíkem. Čas je měřen přibližně, na rozdíl přesného času, který diktuje VRT. V protikladu tak stojí „pomalý“ čas historie a „rychlý“ čas současnosti.

Vstupním motivem odbavovací haly je v ploše objezdné smyčky nástupiště hromadné dopravy pravidelně vysázený březový háj jako klidná a poetická přírodní kulisa, v níž si oči cestujících snadno najdou téma pozornosti či jen uklidňujícího spočínutí.

Jižní předpolí terminálu s velkokapacitními parkovišti zapojují do krajiny stromy v zelených vegetačních pásích a propustné povrchy parkovacích míst. Stromy stíní zaparkovaná auta i zpevněné plochy parkovišť a výrazně snižují jejich negativní efekt tepelného ostrova. Stromy, vegetační pásy a vsakovací propustné povrchy vytvářejí kostru zelenomodré infrastruktury.

K dálniční terminál hledí okem odbavovací haly vysunuté z náspu nad zářezem konvenční tratě. Linie VRT a D1 zde probíhají těsně vedle sebe a úzký pruh terénu mezi nimi je zvlněn jejich energií. Terénní vlny artikulují blízkost obou lineárních dopravních staveb v předpolí terminálu i jeho formu landmárku. Terénní modelace však nejsou redukovány na pouhý formální výraz, ale vytvářejí díky zpomalování odtoku vody i variabilní podmínky pro další vývoj vegetace a pro osídlení faunou.

Celková situace 1:3000